

Jeg vil altsaa bemærke, at jeg havde jo foreslaaet, at de Penge, der vare opførte paa Finanslovens Nybygningskonto, skulde anvendes til at paabegynde et nyt Panserskib af samme Art som „Herluf Trolle“. Jeg vilde have anset det for at være ganske overordentlig heldigt, om det var blevet vedtaget. I Fjor kom jo imidlertid meget stærkt det Spørgsmaal frem om Inspektion af Fiskerierne baade paa Island, Færøerne og rundt omkring; det var derfor ikke saa forunderligt, at det ønskedes, at der blev gjort, hvad der var muligt derfor, og da vi jo i hvert Fald ikke ere saa særdeles rigeligt forsynede med Skibe, der kunde bruges dertil, kom der fra Folketinget eller fra dets Finansudvalg Ønsket om Paabegyndelse snarest muligt af et Skib, egnet dertil. Det var i og for sig ret naturligt, idet jeg som sagt ogsaa maa erkende, at vi ere temmelig daarligt forsynede med saadanne Skibe. Der var, som jeg sagde i Gaar, til de to Stationer, Færøerne og Nordsøen, i Virkeligheden kun to Skibe, der kunne benyttes dertil — vel at mærke, naar man ikke vilde tage Skibe, som vare langt større, end det behøvedes, og som vilde koste mange Gange saa mange Penge. Og selv med disse to var det daarlig bevendt. Det bedste af de to Skibe, „Guldborgsund“ og „Grønsund“ — der er ikke megen Forskel paa dem — var „Guldborgsund“, men der blev fra mange Sider udtalt temmelig betydelige Tvivl, som det ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem for Færøerne (F. Petersen), om det ogsaa var tilstrækkelig søgaaende. Jeg tog saa straks den Beslutning at lade det gennemgaa en nogenlunde betydelig Forandring, hvorved dets Sødygtighed er bleven saa meget forøget, at jeg ikke nærer nogen som helst Tvivl om, at den er tilstrækkelig. Det var imidlertid alt, hvad vi havde, det var altsaa ret rimeligt, at man ønskede snarest muligt at kunne komme til at bygge noget nyt. Nu vil jeg, som jeg ogsaa sagde i Gaar, ikke nægte, at saa meget som jeg holder paa, at det, som det først og fremmest kommer an paa, er at bygge Krigsmateriel til Flaaden, vilde man dog staa sig daarligt ved rent at forsømme de Interesser, som der er Spørgsmaal om i Fredstid, og som komme forskellige Medborgere til Gavn paa forskellige Omraader. Man maa have et Skib, som man kan opfylde saadanne Krav med, og som, selv om det er et mindre godt Kampskib, kan benyttes til at vise Flaget. De to Formaal kunne vanskelig forenes for os, at have virkelig gode Kampskibe, som vi maa have,

og Skibe, som kunne vise Flaget i fjerne Egne, og man maa desuden ogsaa have Skibe, som kunne beskytte Fiskeriet. Nu sagde det ærede Medlem, at Fiskeriinspektionen er noget, der lige saa godt kunde høre under f. Eks. Indenrigsministeren eller Ministeren for Færøerne. Men jeg skal dog bemærke, at det regnes det ikke for at være. I Haagerkonventionen, hvorved Fiskeripolitiet i Nordsøen er ordnet, fordrer det bestemt, at det skal være Skibe „af de høje kontraherende Magters Orlogsflaader“, som skulle benyttes, det skal være Orlogsskibe, de skulle være under Vimpel og kommanderes af Søofficerer. Det kan altsaa kun være Marinen, der har med det at gøre. Naturligvis vilde det nu have været overmaade rart, om man kunde have faaet en ekstraordinær Bevilling dertil, men det var umuligt, det kunde jeg ikke have faaet; det har jeg naturligvis forsøgt, men det var umuligt. Jeg stod altsaa lige over for det Alternativ at gaa ind paa det fremkomne Forslag eller tage en Kamp op, om det skulde være en ny „Herluf Trolle“ eller dette Skib. Af Hensyn til at faa en ny „Herluf Trolle“ igennem, valgte jeg ikke at tage Kampen op i Aar, og jeg er overbevist om, at vi havde faaet en Kamp paa det. Jeg har en ganske god Fortrøstning — jeg har ikke noget egentligt Løfte, men efter de Ord, der ere faldne fra Finansudvalgets Ordfører, har jeg god Tro — til, at man næste Aar faar en ny „Herluf Trolle“, og jeg vilde hellere have en god Fortrøstning om at faa den til næste Aar, end jeg vilde rejse en Kamp i Aar, hvis Udfald var meget tvivlsomt. Som Følge deraf har jeg stillet mig, som jeg har gjort. Jeg vilde ogsaa selvfølgelig saa vidt mulig forene det Krav, man skal stille til Skibet som Fiskeriinspektionsskib, med Kravet til, at det kunde gøre Nytte paa anden Maade som Kampskib. Som Kanonbaad kunde det vanskelig gøre Nytte, naar man vil forlange, at det skal være et Fartøj med store Kanoner. „Guldborgsund“ og „Grønsund“ ere ganske vist komne ind som Kanonbaade, men der kan ikke lægges megen Vægt paa deres Krigsdygtighed. Jeg ønskede derfor, da der kunde være Brug derfor, at anvende Skibet som Minebaad. Nu er det ganske vist intet Ideal af en Minebaad, men det er heller ikke saa helt daarlig. I en Skrivelse, som jeg har fra Chefen for Søminekorpset, udtaler denne, at naar det skal være et Skib, der ogsaa skal være dueligt som Fiskeriinspektionsskib, maa Søminekorpset selvfølgelig lempe